

Til 83—86. Til Udgifter vedrørende Omsætningsafgiften af Motorkøretøjer er der ved Finansloven bevilget 23 980 Kr., hvilket Beløb under Hensyn til det store Antal Vurderinger maa søges forhøjet med 2 000 Kr. til 25 980 Kr. Forhøjelsen fremkommer saaledes:

Underkonto 1.	Fremstilling af Stempelmærker	÷	1 500 Kr.
— 3.	Kontorholdsudgifter	÷	500 —
— 4.	Særlige Ydelser		1 000 —
— 6.	Udgifter til Vurderingsnævnenes Medlemmer undtagen Formændene		3 000 —
			<hr/> 2 000 Kr. <hr/>

Beløbene paa de ovenfor nævnte Underkonti er ansat efter Forbruget i den forløbne Del af Finansaaret.

Til 87. Med Henhold til Tjenestemandslovens § 1292, hvorefter ingen Tjenestemand uden særlig Lovhjemmel maa oppebære nogen Ydelse udover Lønningen med dennes sædvanlige Tillæg, blev der indenfor Toldvæsenet i sin Tid foretaget en Undersøgelse af, hvilke Gebyrer o. lign. der hidtil var oppebaaret af Toldtjenestemænd, men fremtidig skulde indgaa i Statskassen. Denne Undersøgelse resulterede i, at følgende Gebyrer, nemlig:

1. Gebyrer for Udstedelse af Oprindelsescertifikater og Landingsattester,
2. Gebyrer for Bortsalg af konfiskerede Varer og overligget Transitgods og
3. Gebyrer for Udfyldning af statistiske Anmeldelser,

fra 1. April 1922 inddroges i Statskassen uden Erstatning til de paagældende Tjenestemænd, idet man maatte anse det for tvivlsomt, om den Tjenestemændene ved Tjenestemandslovens § 1300, Stk. 2, hjemlede Ret til en personlig Godtgørelse i visse Tilfælde ogsaa kunde bringes til Anvendelse for de heromhandlede Gebyrers Vedkommende, af hvilke de under Pkt. 1 anførte opstod i Krigsaarene og maatte formodes ikke at have varig Karakter, medens de under Punkt 2 og 3 anførte kun androg ubetydelige Beløb. Den danske Toldstatsforening har imidlertid nu under Henvisning til Tjenestemandslovens § 1300, Stk. 2, og med Støtte i et af Højesteretssagfører C. B. Henriques til Foreningen om Sagen afgivet Responsum fremsat Krav om Ydelse af en personlig Godtgørelse til de paagældende Tjenestemænd som Erstatning for de inddragne Gebyrer, og Foreningen mener, saafremt Kravet ikke imødekommes, at maatte indbringe Sagen for Domstolene. Departementet har under Hensyn hertil underkastet Spørgsmaalet en fornyet indgaaende Undersøgelse og har herunder indhentet et Responsum fra den kst. Kammeradvokat, der ikke har anset det for udelukket, at Domstolene under en eventuel Retssag vilde komme til det Resultat, at vedkommende Tjenestemænd maatte have Krav paa Godtgørelse i Anledning af de nævnte Gebyrers Inddragning i Statskassen. Ved Undersøgelsen er det iøvrigt oplyst, at Gebyrerne for Oprindelsescertifikater i de senere Aar har faaet en permanent Karakter, og man mener under Hensyn hertil samt til Kammeradvokatens Udtalelse i det hele at maatte anse det for rettest, at der ydes Tjenestemændene en Godtgørelse, som ifølge § 1300, Stk. 2, 1. Punktum, maa beregnes efter det Beløb, de paagældende har oppebaaret i Finansaaret 1918—19.

En saadan Godtgørelse, der ifølge Sagens Natur maa ydes med tilbagevirkende Kraft, vil efter en foretagen Opgørelse for Femaaret 1921—22—1926—27 andrage en samlet Sum af ca. 36 000 Kr. De fremtidige aarlige Udgifter vil dog stadig formindskes og i Løbet af en kortere Aarrække ganske bortfalde, dels som Følge af Begrænsningen i § 1300, Stk. 2, 2. Punktum, hvorefter Godtgørelsen bortfalder ved vedkommende Tjenestemand Overgang til en ny Stilling, der ikke forud for Tjenestemandslovens Ikrafttræden gav Adgang til Indtægter af den paagældende Art, dels fordi Godtgørelsen væsentligst tilfalder Tjenestemænd i en fremrykket Alder.

I Henhold til det foranførte og med Bemærkning, at den paagældende Udgiftssum ved de oftnævnte Gebyrers Indgang i Statskassen modsvares af Indtægter for denne — i Finansaaret 1925—26 saaledes alene ca. 25 000 Kr. —, søges der herefter som Erstatning til Tjenestemænd for bortfaldne uviste Indtægter i Tiden 1. April 1922—31. Marts 1927 bevilget et Beløb af 36 000 Kr.

Til 88. Jfr. Lønningsskemaet. Den i Henhold til Lov Nr. 110 af 28. Marts 1923 fastsatte gradvise Reduktion af Korpsets Styrke vil medføre en Besparelse paa 24 114